

Confirmat facultatem cognoscendi causas alias concessum Praefatis Collegii Doctorum Civitatis Portugalliae.

momenti fore, minimeque exequi posse, aut debere.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, qui novissimis temporibus fuerunt Civitatis praefatae Gubernatores memoratas causas appellationum in ipsis concessionibus supra expressis terminis a praefatis Praesidentibus avocare tentaverint; distincte exponentes propterea, ne concessio huiusmodi, quae, ut asserunt, adhuc in usu est, & publicae ejusdem Civitatis utilitati valde conducit, labefactatur, opportune sibi a Nobis in praemissis provideri summo-pere desiderant; Nos eorumdem exponentium votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon praefatarum Leonis, & Clementis Praedecessorum literarum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, supplicationibus dictorum exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, concessionem praefati Leonis Praedecessoris super facultate cognoscendi causas appellationum praedictas emanatam, & a memorato Clemente Praedecessore confirmatam, ut praefertur, necnon in quantum illam concernunt dumtaxat, supradictas Leonis, & Clementis Praedecessorum literas, quatenus sint in usu, auctoritate apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus: Inhibentes pariter Legatis, Vicelegatis, & Gubernatoribus praefatis in virtute sanctae obedientiae, ne in posterum ipsi, vel eorum aliquis causas huiusmodi, postquam coram dictis Praesidentibus introductae fuerint, avocare, & aliis Judicibus committere, aut quoquo modo jurisdictionem ipsam impedire valeant, seu praesumant.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes omnia, & singula contra praemissa acta, processus, & sententias nullius roboris, vel momenti fore, minimeque exequi posse, aut debere; eandem quoque praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac exponentibus praedictis plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, ac dictae Civitatis Gubernatores, judicari, & definiti debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concretia rescripta.

§.4. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus, & singulis, quae in praedictis memoratorum Leonis, & Clementis Praedecessorum literis respective concessa sunt

non obviare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 23. Septembris 1658. Pont. nostri Anno IV.

Dat. die 23. Sept. 1658. An. IV.

CCVIII.

Quod non extrahantur libri, & scripturae ex Archivis, & Conventibus, ac Bibliothecis Canonicorum Regularium Congregationis S. Augustini in Regno Portugalliae existentibus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni librorum, Scripturarum Bibliothecarum, & Archiviorum publicorum omnium, & singulorum Conventuum Congr. Canonicorum Regularium S. Augustini in Regno Portugalliae existentium, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectum filium Modernum Priorem Conventus Sanctae Crucis Colimbriensis, qui totius Congregationis praedictae Regni Portugalliae Prior Generalis ex consuetudine existit, specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Supplicationibus ejusdem Prioris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis.

Exordium.

§.1. Ne de cetero quisquam quavis auctoritate, officio, vel dignitate fungentes libros, quinterna, folia, Literas Apostolicas sub plumbo, vel in forma Brevis expeditas, indulta, & privilegia, aliasque scripturas publicas, & privatas, tam impressas, quam manuscriptas, tam haecenus in quavis, & quovis Bibliothecarum, & Archiviorum Conventuum, & Collegii Colimbriensis, Congregationis huiusmodi in Regno Portugalliae praedicto existentium collocata, & illis per quoscumque fideles donata, & assignata, quam in posterum forsitan in eis collocanda, & illis donanda, & assignanda, quibusvis personis commodare, aut sub quovis quaesito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque Conventuum Congregationis huiusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum in dicto Regno existentium extrahere, & asportare, seu ut commodentur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu praesumat, sub excommunicationis latae sententiae, ac privationis vocis activae, & passivae, poenis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, apostolica auctoritate, tenore praesentium interdicimus, & prohibemus.

Prohibet, ac interdicet extractionem Librorum e Bibliothecis Canonicorum Regularium S. Augustini.

§.3. Non

Concretia rescripta.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Conventuum, & Congregationis huiusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod praesentis prohibitionis copia in valvis singularum, & singulorum cujusvis Conventus huiusmodi, Bibliothecarum, & Archiviorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat: Quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem pro suis fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. die 24. Sept. 1658. An. IV.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCIX.

Ex Reg. in Secret. Brevis.

Constitutio super reformatione Capituli Generalis Congregationis Portugalliae Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini,

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procurium.

Acrosancti Apostolatus Officium humilitati nostrae per abundantiam divinae bonitatis impositum postulat, ut circa ea, per quae fel. rec. Religiosorum virorum vota sua Altissimo reddere jugiter satagentium directioni consulitur, sollicitis studiis intendamus, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire.

Supplicatio.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Portugalliae Ordinis S. Augustini Nobis expositum fuit, quod Capitulo generali ejusdem Congregationis viginti, & unius dumtaxat Religiosi ipsius Congregatis cum jure suffragii, seu voti ferendi interesse haecenus consueverunt, nempe Rector Collegii Colimbriensis, ejusdem Congregationis, duodecim Priores totidem Conventuum, qui Congregationem huiusmodi constituunt, ac octo Procuratores, duo ex Conventu Sanctae Crucis Colimbriensis, & sex alii ex totidem aliis Conventibus dictae Congregationis, quibus solis competit prerogativa mittendi ex Conventibus huiusmodi respective una cum Prioribus ipsorum Conventuum ad praedictum Capitulum generale Procuratores a Capitulis Conventualibus eorumdem Conventuum electos. Verum experientia compertum est hanc singularitatem, Dei servitio, dictaeque Congregationis utilitati plurimum adversari, quia Priores dictorum Conventuum privilegiatorum sibi obnoxios, seu partiales in Procuratores elegi ordinari.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. II.

desiderantes, variis artibus (ut evenire visum est) procurant, ut electis huiusmodi in personas aetatis immaturae, nec qualitatis ad hoc muneris necessarii praeditas cedat. Unde disciplina Regularis detrimentum semper consequitur, & tumultus, turbulentiaeque sepe oriuntur. Hacque de causa de anno 1640. vir Religiosus Martinus Monis Frater Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, tunc temporis, seu alias Congregationis praedictae Visitator, auctoritate apostolica deputatus Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita retulit, se in visitatione dictae Congregationis Portugalliae a Senioribus ipsius Congregationis Religiosis accepisse, hoc praecipue punctum reformatione indigere, ut Capitulum Generale Congregationis huiusmodi personis dignioribus, & maturioribus componatur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes Congregationis praedictae quieti consultum iri sperent, si, abrogata memoratorum Procuratorum Conventualium, electione, duo Collega Superioris Generalis ejusdem Congregationis, qui etiam Visitatores totius Congregationis huiusmodi existunt, necnon ejusdem Superioris Generalis substitutus, ac tres Definitores, qui etiam supradicti Conventus Sanctae Crucis Colimbriensis, qui praedictae Congregationis caput existit, Visitatores sunt, & Vicarium, quae secunda a praefato Superiore Generali persona dictae Congregationis existit, Magisterque Novitiorum Conventus huiusmodi in eorumdem Procuratorum Conventualium locum Vocales dicti Capituli Generalis fiant; eisque adjungantur ejusdem Congregationis Procuratores Generales Curiae Ulixbonen., & Civitatis Portugalliae, qui omnes cum in Capitulo generali Congregationis huiusmodi elegi consueverint, praestantissimique dictae Congregationis Religiosi esse soleant, ab ipsa Congregatione in exercitio munerum eis respective demandatorum probati, sperandum est, eorum Ministerio inconvenientibus praenarratis remedium adhibendum iri. Nobis propterea eorumdem exponentium nomine humiliter supplicatum, fuit, ut in praemissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, ut Congregationis Portugalliae huiusmodi, paci, & tranquillitati, ejusdemque regimini, quo melius in Domino fieri potest, pro pastoralis nostrae vigilantiae consulamus, necnon, ut ab ea jurgia, dissensiones, & quarum

rimonie removeantur; Advertentes quod electio octo Procuratorum Convētualium, qui una cum Prioribus Conventuum, qui eo jure potiuntur, ad Capitulum Generale ipsius Congregationis pergere, & in eo vota reddere huc usque consueverunt, minus opportuna prēmisis de causis reperitur, ex quo bonum Religionis, & regularem disciplinam non leve detrimentum pati saepe contingit: Inhærendo relationi alias de anno 1647. ad præfatam Cardinalium Congregationem factæ per memoratum Martinum dicitæ Congregationis Portugallie Visitatorem, auctoritate apostolica, sicut præmittitur, deputatum, præfatam octo Procuratorum electionem ejusque usum, & consuetudinem abrogandos, & abolendos esse duximus, prout ex nunc auctoritate apostolica, tenore præsentium abrogamus, & abolemus; Ac ejus loco jus, facultatem, & prærogativam interveniendi, & suffragia reddendi in Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis transferimus, & translata esse volumus in totidem alios dicitæ Congregationis Professores. Scilicet in ambos Collegas Superioris Generalis ipsius Congregationis, qui totidem totius Congregationis hujusmodi Visitatores existunt, item in substitutum ejusdem Superioris Generalis, in tres Definitores, necnon in Vicarium, & Magistrum Novitiorum memorati Conventus Sanctæ Crucis Colimbrien., qui insimul eundem numerum octonarium perficiunt, omnes, ex gravioribus, & dignioribus Religiosis in ipso generali Capitulo eligent., prout respectively eligi dicuntur. Ac insuper quo, hujusmodi Capitula celebriora, & magis conspicua reddantur, præfatis vocalibus, qui numero viginti, & uno suffragiis, seu votis firmis esse dicantur, cum paribus prærogativis, & juribus, quibus ceteri præfati potiuntur, auctoritate, & tenore prædictis superaddimus, ac de cætero superadditos esse volumus Procuratores Generales Curie Ulixbonen., & Civitatis Portugallien. præfataque omnia in eadem Congregatione exinde perpetuo observari mandamus, & præcipimus.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria revocant.

§.3. Non obstantibus memorato usu Procuratorum Convētualium, & aliis præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, ejusque Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia-

roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cōtrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioces. sub Annulo Piscatoris, die 10. Octob. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 10. Oct. 1658. An. IV.

C C X.

Confirmatio quarumdam Ordinationum, pro Provinc. Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia.

Ex Regest. in Sacrat. Brevis.

A L E X A N D E R P A P A V I I.

Ad futuram rei memoriam.

INscrutabili divine providentiæ arcano, meritis licet imparibus, ad Ecclesiam Catholicam per totum orbem diffusa regimen vocati, ad ea, per quæ Religiosorum virorum in humilitatis spiritu, & arctioris vite observantia Altissimo vota sua reddere iugiter satagentium quieti, & felici directioni consultitur, libenter intendimus, illaque nonnumquam apostolico munimine roboramus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Procurium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Hyacinthus de Deo Minister Provincialis, & totum Definitorium Provincie Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Fratrum Minor. Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipsi, ut prospero ejusdem Provincie regimini, & regularis observantia conservantioni opportune prospiciatur, multaque vexationes Fratribus Provincie hujusmodi per Commissarios generales inferri solite cessent, plurimum cupiunt auctoritatis nostræ patrocinio communitari ordinationes, & Capitula tenoris, qui sequitur, videlicet.

Primo. Quod Patres Commissarii Generales nullatenus, quæ ad ordinarium Provincie regimen spectant sibi usurpare possint; quod nec in aliquo, nisi per veram, & justam appellationem in secunda instantia se intromittant; nec illam accipere, vel cognoscere valeant, quin prius a pleno Definitorio Provincie nostræ, Provincielem nimia procedere passione judicatum sit, quia levi causa, & ad libitum prædicti Patres Commissarii Generales appellationes accipiunt, & nullo servato ordine juris res penitus absolvunt.

Secundo. Quod in ipsa appellatione Commissarii Generales ad voluntatis placitum Judices nominare nequeant: sed in omni re judicanda, & in dubiis omnibus quid-

quidquid fuerit conveniens a Definitorio determinetur.

Tertio. Quod si Commissarii Generales a Provinciali præmoniti completo Provinciali triennio Capitulum, seu Congregationem celebrare, & in illis assistere, ac præsidere nolint, ipse Provincialis Capitulum, seu Congregationem celebret, ac in illis præsideat: quia Patres Commissarii, si ad suæ voluntatis nutum electiones efficere non possunt, dilant, & longo tempore magna reformationis distructione, ac libertatis electionum prejudicio differunt.

Quarto. Quod Patres Commissarii Generales in electionibus omnibus, jam minis, jam promissionibus ad suum beneplacitum movendo, electorum libertatem non tollant; quia hoc utuntur medio in suffragiis, postulamus, quod prædicti Commissarii Generales ante Capitulum nullum vocalem sententiarum, nec judicare possint: sed Capitulo facto vocalem audiant, & actitato processu, & Definitorio tradito, ipsum Definitorium in prima instantia, præter privationis officii, vel vocis alicujus penam reum judicet.

Quinto. Quod in electione Commissarii Generalis in India facta, utriusque Definitorii, nempe nostræ Provincie Matris Dei, & Provincie Sancti Thomæ, voces ad sint æquales, quatuor videlicet Definitores, duo Provincie Patres antiquior scilicet, & modernior, qui Provinciales extiterunt, Custos, & Provincialis. Et quod ex defectu, seu aliquorum absentia, filii ejusdem Provincie, ille scilicet, cui ad ceteros Definitiorum actus in tali Provincia convenit subrogatio, subrogetur, & nullo pacto ad alicujus vocem supplendam, alterius Provincie filius admittatur, nisi ejusdem Provincie filius unde absentia contigerit; si tamen casus fuerit, quod electionis tempore Pater aliquis non invenitur, vel qui Definitor extiterit, tunc ad hujusmodi electionem Commissarii, Guardianus dignioris Conventus ejusdem Provincie ubi suffragator absens erat filius, absentis suppleat vocem.

Sexto. Quod Electio Commissarii Generalis sit alternativa, scilicet in uno triennio eligatur ex nostra Provincia filius, & in alio ex Provincia Sancti Thomæ. Et quod mortuo Commissario ejusdem Provincie unde erat ipse Defunctus Commissarius filius, principalis Guardianus electioni præsideat. Item quod finito tempore Commissariatus per spatium trium dierum alius eligatur, & quod Commissarii prædicti duodecim annos habeant interstitii, nec reeligantur, nisi transacto tempore, nec in tali officio sint, nisi triennales.

Septimo. Quod Commissarii Generales Fratribus domicilia assignare non valeant, nec eorum translationes a Provinciali quocumque tempore factas impedire; sed Provincialis omnia disponat, quia multi vocales, & alii submissentes, se a Patribus Commissariis, si juxta eorum placitum suis suffragiis non concurrunt, in par-

tes prolici remotissimas, sententiam permutant, & minus dignis assentiunt in eligendo. Etiam quod Commissarii Generales, qui nostræ Provincie fuerint filii, nullo pacto, finito Commissariatus officio in Provincia S. Thomæ manere, & incorporare se possint, ad quod non valeat aliqua facultas.

Octavo. Cum usque adhuc nullus Commissarius fuit visitatus, qua de causa effrenata audacia omnes incredibilia perpetrant absurda. Postulamus, quod Commissarius electus de ipso Commissario transacto syndicationem faciat, & Provincie Definitorium, unde talis Commissarius est filius, judicet, & sententiam fulminet.

Nono. Et cum Patres Commissarii Generales omnia apostolica privilegia, & mandata (ultra Religionis leges) spernent Vestre Sanctitatis pedibus inhærentes, & cernui postulamus; ut omnia ista a Nobis postulata suam habeant vigorem, & effectum, præcipiat sub obedientie præcepto, & pœna excommunicationis late sententiæ ipso facto incurrenda a prædictis Commissariis serventur.

Decimo. Denique, quod ab omnibus molestiis, ac violentiis, quas Nobis, & huic Provincie Commissarii Generales fecerint: ac si justitiam ordinem, juris, & nostrorum Provincialium statutorum non servaverint, & super omnia dubia nullitatis electionum, vel alterius cujusque rei ad Dominos Inquisitores Apostolicos contra hæreticam pravitatem in ista India commorantes, & pro tempore commorandi, ut nostros Judices, Conservatores, & protectores recurri possimus, & quod ipsi potestatem habeant omnimodam, ut omnia judicent, & determinent.

§.3. Nos igitur specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, auditisque per eosdem Cardinales partibus, ac relatione dilecti pariter filii Vice-Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, præsertas Ordinationes, & Capitula, tanquam bono regimini, & regulari observantia, necnon præfatarum Provinciarum Matris Dei Indiarum Orientalium Ordinis Minorum, Excalceatorum de Observantia S. Francisci tranquillitati, & paci valde consentanea, & opportuna, auctoritate apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac juxta illorum tenorem deinceps exequi & ob-

Confirmat. ordinationes in Provincia Matris Dei Ordinis Minorum de Indiis Orientibus.

& observari mandamus, & precipimus, irritum, & inane decernentes, quidquid secus in præmissis a quolibet quavis auctoritate hucusque, vel exinde actum, seu statutum fuerit: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes pariter eandem præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictarum Provinciarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 25. Ob. 1658. An. IV.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis, sub Annulo Piscatoris, die 15. Octobr. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Magni Magistri, & Consilii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani circa expensas Albergiarum per Bajulivos Conventuales in eorum a Conventu absentia sustinendis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa, quæ a Militiarum Regularium in eadem Ecclesia sapienter institutarum, & non solum laudabilis in subeundis adversus Christiani nominis hostes periculis fortitudinis gloria, sed etiam Regularis observantia decoribus fulgentibus Superioribus pro-

vide constituta esse conspicimus, libenter, cum a Nobis petitur apostolice munimine roboramus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Martinus de Rediu Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ante paucos menses Decretum ediderunt tenoris sequentis, videlicet, Frater D. Martinus de Rediu Dei gratia Sacre Domus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & Militaris Ordinis S. Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperumque Jesu Christi Custos: Universis, & singulis præsentibus nostras literas visuris, lecturis, salutem, &c. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamus qualiter infra scriptum. Decretum una cum subsequenti relatione extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria nostra conservato, in quo familia notari, & registrari solent, quod quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi iussimus, ut ubique tam in judicio, quam extra eadem plena, & indubitata fides adhibeatur, cujus tenor est, qui sequitur, videlicet.

Die decimasextima Mensis Julii 1658. Venerandi Magnus Cancellarius, Frater Don Joannes Ximenes de Vedoya, Prior Tholose Frater Dionysius de Pollastron. Lailliere, Prior Dacia, Frater Christianus de Osterhausen, & Bajulivus Cremonæ, Frater Pompeus Rospigiosus Commissarii super providendo Albergiarum sustentationi in absentia Venerandorum Bajulivorum Conventualium die XI. instantis mensis deputati retulerunt, ut sequitur, videlicet.

Emo Signore, e Sacro Consiglio.

Considerando in conformità della Commissione dataci da vostra Eminenza, e Sacro Consiglio sotto li 11. del presente mese la impossibilità, che li Luogotenenti de Venerandi Bajulivi Conventuali hanno di sostenere l'Albergi non abbastanza per le spese la quantità di danaro, che essi Venerandi Bajulivi li contribuiscono nella conformità dell'ordinazione seconda de Bajulivi dichiarata da questo Sacro Consiglio sotto il primo di Dicembre prossimo passato, siamo nel parere seguente.

Primo. Che d'oggi avanti detti Venerandi Bajulivi Conventuali, che sono di presente, o faranno in futuro, ancorchè nella conformità, che gli permette detta ordinazione siano assenti da Convento devano fare intieramente tutte le spese dell'Albergi loro per mezzo de suoi Procuratori, senza che li detti Luogotenenti abbiano da partecipare in dette spese, ne ingerirsi nel mantenimento dell'Albergi, e che non avendo in Convento Procuratori pronti condannerò a quest'effetto il commun Tesoro abbia da somministrare per essi tutto il denaro, che farà necessario per sostenere l'Albergi, incaricando il far le spese alli Procuratori di detti Venerandi Bajulivi, che averanno procura sufficiente, o ad altre

altre persone a detti Venerandi Procuratori ben viste.

Secondo. Che a fine, che il commun Tesoro possi commodamente far questo sborso, detti Venerandi Bajulivi devano consegnare in mano de Ricevitori ogni sei mesi anticipatamente la somma, che per altro tempo da essi sarà domandata (conforme l'ordini di detti Venerandi Procuratori per dette spese, e tralasciando di farlo li Ricevitori senz' altr'ordine del Convento procedano subito a sequestrarli le Commende, e altri beni, che averanno della Religione. e altrimenti l'istessi Ricevitori siano caricati di detta quantità.

Terzo. Che in casi di promozioni di d. Venerandi Bajulivi ad altre dignità si per dette somme per parte loro sborsate, si trovaranno debitori del commun Tesoro s'intendano incapaci a conseguirle se non avranno prima delle smutazioni, e stazioni sodisfatto, e avendosi promosso se li restituca il denaro, che anticipatamente averanno depositato, quella parte, che avanzarà delle spese fatte in sin al tempo delle promozioni.

Quarto. Che le cose sudette s'intendano per tutte le Venerande Lingue, eccetto quella d'Alemagna, stante l'accordi particolari, che sopra le spese dell'Albergo sono in essa.

E finalmente, che V. E. resti servita di rappresentare il tutto per lettera a Nostro Signore supplicandoli a nome del Venerando Consiglio la confirmatione, rimettendoci sopra questo nostro parere alla prudenza di V. E., e questo Venerando Consiglio.

Il gran Cancelliero Fr. Don Innocenzo Ximenez de Vedoya.

Il Prior di Tolosa Fr. D. de Lailliere.

Il Prior di Dacia Fr. Cristiano D. Osterhausen.

Il Bagliivo di Cremona Fr. Pompeo Rospigios.

Qua relatione audita, & mature perpensa Emus, ac Rmus Dominus Magnus Magister, & Venerandum Consilium cum suffragiorum scrutinio præsertim Venerandorum Commissariorum opinionem laudaverunt, approbaverunt, & apostolica confirmatione confestim postulanda muniti decreverunt.

Et quia ita se habet veritas, factaque fidei cum originali collatione concordare comperimus, ideo in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistralis in cera nigra præsentibus est impressa. Datum Melite in Conventu nostro die decimasextima Mensis Julii 1658. Registrat. in Cancellaria.

Fr. Petrus Baluga Vicecancellarius.

Locus Bullæ.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Decretum hujusmodi pro firmiori illius substantia, & observatione apostolicæ confirmationis nostre patrocinio communiti summo opere desiderant: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes,

Predictum Decretum confirmat.

& eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum in singulis ejus partibus, auctoritate apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.4. Decernentes eandem præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari, & in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac quævis dicti Hospitalis Tribunalium judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, necnon quatenus opus sit confirmatione a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanata, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Hospitalis, ejusque Linguarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac Ordinationibus Capitularibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobr. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Transumptum fides.

Dat. die 31. Ob. 1658. An. IV.

Quod Judæi solvere teneantur Pensiones Domorum illocatarum Ghetti pro tempore, quo illæ non erunt locatæ.

Vide ad Constit. 495. Tom. 6. Par. 2. Fol. 41. Urbani VIII. Super præstatione alimentorum Habreis creditorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD ea per quæ Christianis fidelium quorumlibet, præsertim vero hujus Urbis nostræ incolarum commodis, & utilitatibus opportune consulitur, libenter intendimus, & desuper auctoritatis nostræ partes favorabiliter interponimus, prout rationi, & æquitati consentaneum esse conspicimus.

Motiva. §. 1. Cum itaque alias fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster indulserit Universitati Judæorum ejusdem Urbis inter alia, ut e domibus intra septa Ghetti eorundem Judæorum, quas ipsi pro tempore inhabitant, quovis prætextu expelli, ipsarumque pensiones domorum, quas tunc solvebant, augeri minime possent. Sicut autem accepimus, ipsi Judæi in vim privilegii, seu indulti hujusmodi domos prædictas sibi invicem absque dominorum illarum consensu vendant cum earum præsertim membrorum confusione, & desuper dotium, & alios qui sciri non possunt contractus, & hypothecas conficiunt, unde pensiones hujusmodi domorum suis dominis difficilius exactionis redduntur, ac insuper domos prædictas aliis Judæis subloquant, in eisque multo plures inquilinos inducunt, itaut ex eis longe majorem ea, quam solvunt, percipiant pensionem, domosque hujusmodi adeo male inhabitent, ut domini crebro ad illarum instauracionem cogantur, viceque versa domos prædictas pro suo arbitrio dimittere posse prætentant, & re ipsa plurimæ illarum multos annos illocatæ fuerint, emanata inter ipsos prohibitione, ne eorum ullus domum ab alio Judæo dimissam conducat: cumque fraudibus hujusmodi nulla alia ratione obviam iri possit, quam via juris, & litium, quas eapropter per domorum prædictarum dominos, inter quos multa Loca Pia existunt, magno cum incommodo, & dispendio in dies sustineri oportet.

§. 2. Hinc est, quod Nos Judæorum prædictorum malitiam ea in re opportuno remedio retundere volentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Universitatem Judæorum in Urbe prædicta commorantium quibuscumque Christianis dominis domorum in eodem Ghetto consentientium, nunc, & quandocumque in futurum illocatarum, pro tempore quo illæ non erunt locatæ, pensiones solitas perinde, ac si particularibus Judæis locatæ essent, solvere teneri, & obligatam exi-

stere, atque ad id opportunis juris, & facti remediis summarie, simpliciter, & de plano sine figura, & strepitu judicii, ac sola facti veritate inspecta, omni, & quacumque appellatione remota cogi, & compelli posse, & debere, tenore præsentium perpetuo statuimus, volumus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes præsentibus literis etiã ex eo, quod prædicti Judæi ad præmissa citati, & auditi non fuerint, & illis non confenserint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore, & prætextu, etiam enormis, & enormissimæ læsionis, ullo unquam tempore notari, impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam, & terminos juris reduci, & revocari, seu adversus illas aperiionis oris, restitutionis in integrum, aut quodvis aliud juris, & facti remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quempiam in judicio, & extra illud uti minime posse: sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quaesito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoris, sub Annulo Piscatoris, die 15. Novembris 1658. Pont. nostri Anno IV.

CCXIII.

Bulla, siye literæ decretales Canonizationis S. Thomæ de Villanova Archiepiscopi Valentini.

ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad futuram rei memoriam.

Sacrosanctissimum Regem, & Prophetam cum Dei spiritu plenus omnia creaturum

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Dat. die 15. Nov. 1658. An. IV.

Proemium.

rum rerum genera ad Creatorem suum, laudandum dulcissimis Psalmis invitat, hominum præcipue causa id facere haud obscure cognoscitur: Etenim Angelicæ mentes, quas primo vocat; animantia item cuncta, atque inanima, quæ demceps appellat, nihil admodum ejusmodi sive jussu, sive incitamento indigebant; quippe illæ beatitudinis suæ necessitate ter sanctum hymnum incessabili voce proclamant; ista vero suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque Divinitatem Opificis contemplantibus laudandum præbent. Igitur fideles propheticiis vocibus potissimum excitantur, quibus maxime dicitur Laudate Dominum in Sanctis ejus; honorantes videlicet viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria, & honore coronavit in Cælis: domesticos Dei vestris in difficultatibus suppliciter advocantes; denique Dominum agnoscentes, & colentes in Servis ejus. Atque hoc ipsum Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto docente, præclare intelligit, dum filiis suis quotidie fere Sancti alicujus memoriam divino officio, ac precibus recolendam offert, celebrandamque, & dum temporis intervallis nonnullos egregie sanctitatis, & miraculorum luce inter alios veluti sidera consuetant, divino instinctu, Apostolica Pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, Populisque fidelibus venerandis proponit: nimirum ut ea ratione Omnipotentis Dei laus, & gloria magis, magisque increbrescat, ejusdemque bonitati, ac benignitati simul agantur gratiæ, qui dedit virtutem, & potentiam talem hominibus. Quod vero idem Deus in hæc tempora, quibus incessabili providentia, nullis nostris meritis, Ecclesiæ suæ præse nos voluit, reservavit, ut sanctissimus, sibi que maxime dilectus Sacerdos Thomas de Villanova eo titulo, atque honore decoraretur, Nobisque hanc mentem inspiraverit, sedulo felicitatem in Domino gratulamur, quod novum, ac salutare sanctitatis exemplum intueri propius, novumque apud Dei misericordiam interpretem, & intercessorem præsentibus in periculis, atque necessitatibus invocare præcipue possit, ejusque precibus pacem, & tranquillitatem in diebus suis, placato Domino, sperare. Scorsum autem nostro nomine pro eo, ut debemus, immortales gratias humillime habemus, atque agimus eidem divinæ benignitati: jam vero ut Thomæ sanctitas testimonio etiam nostro innotescat.

Ortus S. Thomæ de Villanova.

Pietas in patris.

§. 1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in Castro Fontisplani Toletanæ Diocæsis anno a salute Orbis reparata 1488. ex honestis, & Catholicis Parentibus Alphonso Thoma Garcia de Villanova ejusd. Diocæsis Oppido, & Lucia Martinez Castellana, adeo charitati deditis, ut nunquam ab se vacuo sine egenum abire permiserint. §. 2. Ac veluti ingenito quodam pietatis, & misericordiæ sensu ex matris alvo secum delato, & sub ejusmodi Parentibus Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

educatus, antea visus est se Deo dicare, quam Deum posset per ætatem cognoscere. Nunquam negavit pauperibus Christi, quod peterent, & oculos viduæ expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea; nam jentacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus, sæpe domum repe-tebat sago, thorace, pileo, caligis, & pallio denudatus: Matrem quandoque enixe precatus, ut pauperi supervenienti consueta, ac quotidiana elemosynarum distributioni paratum sibi prandium adiceret, spondens ea die, se minime comesturum: quo obtento, & innocenti jejunijs satur, mentem divina esurientem celestibus dapibus recreabat. Et exinde ad Xenodochia reficiendis languentibus ova recens edita deferebat; usque adeo a teneris unguiculis in egenos effusus, ut pullos ipsos gallinæ sublatos Christi Domini pauperibus distribuere: ac messoribus aliquando præfectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum, sed proprium, ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen Parentum imperio æque subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

§. 3. Optavit enim, & datus est ei sensus, invocavit, & venit in eum spiritus sapientiæ, quo agente, Patrem luminum, & domi, & in templis assidue precabatur, & concupiscentiam carnis robusto, atque integro sanctitatis rigore calcavit, castigans corpusculum suum, & in servitutum redigens, cilicio, & flagellis domans; quibus ab eo per oblivionem in cubili quandoque relictis, & a matre non sine admiratione reperitis, evidenter patuit in eo a tritura sementem, a vindemia palmitem, a pomis radicem præveniri. Quam sane in se ipsum privatam, & tacitam severitatem pari etiam modestia condiebat; adeo enim modestus fuit, ut nunquam e terra oculos levare consueverit; adeoque castus, & pudicus, ut ad extremum usque spiritum virgo permaneret, neque unquam ex ejus ore verbum prodierit, quod puritatem peccatoris non redoleret.

§. 4. Intelligens autem fore, ut ii qui docti fuerint, quasi splendor firmamenti; & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgeant; Compluti in Collegio S. Idelphonii in disciplinis, & facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facile superavit. Logicas subinde, & theologicas questiones explanavit. Jam vero satis in Christiana palæstra edoctus, ac Evangelicis memor essati: Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus, audito parentis obitu se Cathedræ ornamento, & commodis abdicavit, ac integrum patrimonium virginibus alendis ad-dixit: quo illis erectum fuit Xenodochium in Oppido Villanova, adhuc Hospitale Archiepiscopi nuncupatum.

K k

Inte-